

fører i en periode, hvor jeg i og for sig troede, at regeringsgrundlaget fra 2001 sådan cirka var ved at blive gennemført, så jeg skulle koncentrere mig om regeringsgrundlaget 2005, nemlig den nye behandlingsgaranti.

Men der gik jo ikke ret lang tid, så måtte vi se, at det, der var regeringsgrundlaget 2001, i og for sig ikke rigtig var en behandlingsgaranti. Jeg husker stadig væk det første samråd med sundhedsministeren, hvor det gik op for mig, at det, der ifølge regelgrundlaget og ifølge overskriften skulle være en behandlingsgaranti, var en garanti for, at vi gør det så godt som muligt.

Jeg har lært nu, at når det drejer sig om livstruende sygdom, så er det det, der er indholdet i det, som regeringen i regeringsgrundlaget 2001 kaldte for en reel og konkret garanti for behandling for alle sygdomme inden for en fastsat periode.

Jeg synes, at vi i Sundhedsudvalget skal prøve at se, om vi dog for søren ikke kan hjælpe ministeren med at lave et mere klart regelgrundlag. Jeg har fået den klare besked, at det her er et højt prioriteret område, som sundhedsministeren har haft, siden han startede.

Så spørger jeg: Hvorfor er det så ikke blevet sat mere i fokus? Hvorfor har man ikke som minister undervejs hele tiden sikret, at amterne rent faktisk havde nogle blanketter, som de skulle udfylde, når patienten kom ind og fik en diagnose om kræft, nemlig følgende: Hvis det er sådan, at du har fået den her diagnose, så skal du vide, at du har ret til at blive behandlet et andet sted, og du skal også vide, at hele regelgrundlaget er på den her måde.

Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Jeg forstår heller ikke, at både sundhedsministeren og statsministeren kan kritisere det her retsgrundlag, fordi det ikke er godt nok. Jeg tror helt sikkert også, det er rigtigt, at det kan kritiseres, men jeg forstår så ikke, hvorfor man ikke har lavet det om. Man har dog i det mindste haft 5 år til det. Så langt, så godt – eller skidt.

Det, vi nu står over for med hensyn til at kigge fremad, som vi jo har lært af statsministeren vi skal konstant, er, at der nu er begyndt at blive taget hånd om det, og det er fint. I SF synes vi, det er fint, at vi nu får den her task force, og vi synes, det er fint, at man i Sundhedsstyrelsen i langt højere grad får at vide, at nu skal det her regelgrundlag rent faktisk overholdes.

Det, jeg bare ikke helt forstår, er, hvorfor man ikke vil tage skridtet videre? Vi har jo fået at vide i et samråd, at det her altså drejer sig om

lovbrud. Det drejer sig om, at man har overtrådt nogle regler. Det, vi ved, er, at det er Sundhedsstyrelsen, der har overtrådt nogle regler. Men vi ved ikke, om der er andre, der har overtrådt reglerne.

Hvorfor kan vi så ikke få undersøgt, hvem der konkret har overtrådt de her regler? Hvad er grunden til, at hr. Jørgen Winthers eneste svar, når jeg spørger, om han vil være med til at finde ud af det, er, at vi tager ud til Herlev?

Hvem siger, at det kun er Herlev? Hvad er det for nogle sygdomme, hvor det vides, at man overholder alt og patienterne får informationer osv. – er det Århus, Aalborg, Vejle, Odense? Ved man bare det? Ville det ikke være en god idé, at vi simpelt hen brugte den her ganske, ganske rædselsfulde måned, vi har overstået nu, til at finde ud af: Hvor er det så, der i øvrigt laves ting, som ikke bliver afklaret? Hvor er det, man har en forkert måde at tænke på? Vi ved alle sammen, at man i Vejle er rigtig god til at lave det lange forløb, fint. Men er det alle typer af sygdomme, man i Vejle er rigtig god til?

Kl. 15.00

Hvorfor vil flertalspartierne ikke være med til at finde ud af, hvordan det i virkeligheden foregår rundtomkring, så vi i fællesskab kan finde ud af: Hvordan skal det her regelgrundlag ændres? For jeg har forstået, at både statsministeren og sundhedsministeren i og for sig ikke synes, at regelgrundlaget er godt nok, og at det er et, de har arvet, og at det er noget, der ikke rigtig er groet i deres have, og at det under ingen omstændigheder skal kaldes en behandlingsgaranti. Men hvorfor skal vi så ikke lave det om? Hvorfor skal vi ikke tage udgangspunkt i: Hvad er det for nogle lovbrud, der er lavet i Sundhedsstyrelsen og i de forskellige amter? Og så kan vi få det lavet om.

I SF støtter vi naturligvis vores eget forslag til vedtagelse, og vi ser også meget gerne, at vi kommer det her skridt videre, så vi rent faktisk får løst problemet. Mens jeg har siddet her, har jeg fået mail fra mennesker, som beskriver deres historie om, hvilke problemer de har oplevet. Jeg tror, at den sidste, jeg fik her, handlede om, at det var i efteråret 2001, man først fik konstateret diagnosen, og den pågældende er nu meget, meget svag.

Det er et problem, at vi løber ind i den her type af sager, uden at vi er klar over, at der er problemer med selve regelgrundlaget. Det er jo en katastrofe for de mennesker, der nu sidder og ser på den her behandling, at man ikke i højere